

РОСЕНЪ

Наново е пжтя кръстосанъ,
Отъ храститѣ рѣсне роса,
Посрѣща ме свежия росенъ
И блѣсъкъ отъ златна коса.

Какво ти сърцето продума,
Де сълзи за пръвъ пжтъ проля,
Дочула е горската шума,
Видѣли сж сѣнни поля.

Въ далечнитѣ вейки се носи
Отплувала бѣла мъгла,
Преплита се въ свежия росенъ
Въздишка на първи тегла.